

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114205666
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114205666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava p r o t i žalovanej: O. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 080 XX Q. Š. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Budapeštianska 8, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.531,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

p r i p ú š ť a vstup OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, IČO: 42247268 ako vedľajšieho účastníka do konania,

žalobu zamietla,

náhradu trov konania žalobcovi a žalovanej nepriznáva,

žalobca je p o v i n ť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 158,82 Eur na účet právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa XX.XX.XXXX žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 1.531,68 EUR s 9 % úrokom z omeškania ročne od XX.XX.XXXX do zaplatenia titulom nesplateného spotrebiteľského úveru.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Vedľajší účastník žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že žalobca si od žalovanej uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy 1.531,68 Eur titulom poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktorým bola žalovanej vyplatená suma 1.345,85 Eur s povinnosťou túto zaplatiť v 30 mesačných splátkach po 91,28 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 68,83 %. Vyššie uvedené úroky sú podľa názoru vedľajšieho účastníka neprímerane vysoké, keďže v rozhodnom období bola priemerná výška úrokov úverov poskytovaných bankami spotrebiteľom pre daný typ úveru 14,51 % ročne, teda uvedené úroky v rozhodnom období poskytované žalobcom prevyšujú o viac ako 474 % úroky zo spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami. Takéto neprímerané vysoké úroky sa považujú za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na uvedené a ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva o úvere neplatným právnym úkonom.

Keďže žalovaná žalobcovi zaplatila vyšší obnos ako si požičala, s poukazom na uvedené žalobca nemá nárok na žiadne úroky a poplatky a preto je žaloba v plnom rozsahu nedôvodná. Okrem iného s

poukazom na skutočnosť, že RPMN v úverovej zmluve je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa v nižšej výške s tým, že skutočná RPMN je vo výške 87,34 % a pri revolvingu až 292,82 %, žalovaná bola zo strany žalobcu zavádzaná ocenením nákladov za poskytnutie úveru, keďže tento uviedol nepravdivý údaj o RPMN, čím porušil svoju povinnosť v ustanovení § 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje, alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Súd dokazovaním vykonaným oboznámením zmluvy o úvere, o zosplatnení úveru, všeobecnými zmluvnými podmienkami, oznámením veriteľa o schválení úveru, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa XX.XX.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mala byť žalovanej poskytnutá čiastka vo výške 1.493,73 Eur, ktorú sa zaviazala splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 30 vo výške 91,28 Eur, vždy k 15.dňu kalendárneho mesiaca s uvedením celkových nákladov spotrebiteľa 1.244,77 Eur, RPMN 63,87 %, ročnej úrokovej sadzby 68,83 % a priemernej hodnoty RPMN 40,61 %.

Na základe predmetnej úverovej zmluvy mala byť žalovanej poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 739,39 Eur s uvedením zmluvnej odmeny 903,70 Eur, predpokladanej RPMN úveru 55,38 % a ročnej úrokovej sadzby revolvingu 67,53 %.

Z predloženej karty klienta vyplýva, že na základe predmetnej úverovej zmluvy bol revolvingový úver vo výške 1.493,73 Eur vyplatený žalovanej v sume 1.345,85 Eur, po

odpočítaní poplatku za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 147,88 Eur, vrátane revolvingu vo výške 739,40 Eur, poníženého taktiež o sumu poplatku za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 80,66 Eur, teda v prospech žalovanej bol poskytnutý ďalší revolving iba vo výške 658,74 Eur, t.j. žalobca v prospech žalovanej vyplatil, vrátane revolvingov sumu 2.004,59 Eur a táto ku dňu podania žaloby realizovala úhrady v celkovej výške 2.849,76 Eur.

Podaním zo dňa XX.XX.XXXX žalobca žalovanej oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 32, 33 a 34 s tým, že aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní a v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorékolvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

Uvedené oznámenie žalovaná prevzala dňa XX.XX.XXXX.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej

miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods.3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods.4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.5 citovaného zákona, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7)

Podľa § 4 ods.6 citovaného zákona, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.8) Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods.7 citovaného zákona, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo v zmysle ust. § 4 a nasledujúcich zák.č. 258/2001 Z.z. k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca v prospech žalovanej mal poskytnúť úver

vo výške 1.493,73 Eur, ktorý sa tento zaviazala splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 30, vždy k 15.dňu kalendárneho mesiaca vo výške 91,28 Eur, vrátane úrokov s uvedením celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 1.244,77 Eur. Zároveň predmetná zmluva obsahovala uvedenie RPMN 63,87 %, ročnej úrokovej sadzby 68,83 % a priemernej RPMN 40,61 %.

Súčasne na základe predmetnej zmluvy mala byť v prospech žalovanej poskytnutá ďalšia čiastka revolvingu vo výške 739,39 Eur s uvedením zmluvnej odmeny 903,70 Eur, predpokladanej RPMN úveru vo výške 55,38 % a ročnej úrokovej sadzby 67,53 %.

Z uvedenej čiastky na základe predloženej karty klienta v prospech žalovanej bola poskytnutá suma iba vo výške 2.004,59 Eur, teda suma ponížená o poplatky za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok vo výške 147,88 Eur a 80,66 Eur podľa bodu 8.1. zmluvy s tým, že vrátane revolvingu bola v jej prospech vyplatená suma 2.004,59 Eur a splatená suma 2.849,76 Eur.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že požadované úroky žalobcom od žalovanej vo výške 68,83 % ročne sú neprimerane vysoké, keďže v rozhodnom období v júni r.2009 bola priemerná výška úrokov úverov poskytnutých bankami spotrebiteľom pre daný typ úveru 14,51 % ročne, teda uvedené úroky v rozhodnom období prevyšujú o viac ako 474 % úroky zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami.

Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V danom prípade súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého v prípade ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale nejde o spotrebiteľský úver, podľa zákona o spotrebiteľských úverov, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy.

Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podľa názoru súdu podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednania, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými najmä bankami pri poskytovaní úverov.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške cca 2 násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy (viď www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> 14,51 % - 6/2009 pri úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov). Na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 12. 2008 pod sp. zn. 3 Co 67/2008, ktorým odvolací súd dospel k záveru primeranosti dojednaných úrokov v rozsahu 25 % s prihliadnutím na priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy o úvere, ktorá bola v rozhodnom období vo výške 11,14 %-a. Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia je teda možné vyvodiť jednoznačný záver, že odvolací

súd považoval za primeranú výšku úrokov v prejednávanej zmluve zodpovedajúcej približne dvojnásobku úrokových sadzieb za úvery poskytované obchodnými bankami v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy.

Ako aj na rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 3 Co 151/2013 zo dňa 25. 09. 2013, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že žalobca

v zmluve o poskytnutí predmetného revolvingového úveru uviedol nesprávnu výšku úrokovej sadzby, ako aj RPMN úveru.

Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru poníženého o poplatok za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 1.345,85 Eur, dobe splácania 30 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 2.737,40 Eur je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 32,84 % a RPMN 87,27 %.

Na základe uvedených skutočností, preto súd dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávanej zmluvy podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úrokov z úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase jej uzatvorenia, kedy sa priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úverov a dobe ich splatnosti v rozsahu jedného až piatich rokov pohybovala v priemere 14,64 % a teda nejde o zmluvné dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka.

V zmysle ustanovenia § 4 ods.2 zák.č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať podľa písmena i) výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov s tým, že pokiaľ spotrebiteľský úver tieto náležitosti neobsahuje, v zmysle ust. § 4 ods.3 citovaného zákona, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej so žalovanou mal súd za preukázané, že táto neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko neobsahuje špecifikáciu v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného úroku, ako aj výšku splátok poskytnutej ďalšej čiastky revolvingu v sume 658,74 Eur.

V prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovanej vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu úveru.

Nakoľko žalovanej na základe predmetnej úverovej zmluvy mali byť poskytnuté revolvingové úvery vo výške 1.493,73 Eur a 739,48 Eur, ktoré však boli ponížené o poplatky za poskytnutie služby možnosti odkladu splátok úveru vo výške 147,88 Eur a 80,66 Eur, teda v prospech žalovanej bola titulom poskytnutia úveru vyplatená iba čiastka 2.004,59 Eur, pričom žalovaná v prospech žalobcu poukázala titulom splácania predmetných úverov sumu 2.849,76 Eur, teda sumu vyššiu ako istina poskytnutých úverov, preto súd žalobu voči nej ako nedôvodnú zamietol.

Dňa XX.XX.XXXX bolo súdu doručené oznámenie Občianskeho združenia Právna pomoc spotrebiteľom o ich vstupe ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovanej.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX súdu oznámil svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

V zmysle ust. § 93 ods.2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh podľa § 93 ods.3 O.s.p.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods.2 O.s.p., zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konanie skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jej právneho záujmu na výsledku sporu, to vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide.

Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov je tiež zákon 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 25 ods.1 písm.a) zák.č. 250/2007 Z.z. v účinnom znení, združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods.1 orgánu dozoru, alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľa a to vrátane konania vo veci ochrany kolektívnym záujmom spotrebiteľom, alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti (uznesenie NS SR pod sp.zn. 3 Cdo 188/2012 z 5.2.2013).

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia zároveň vyplýva, že právny poriadok Slovenskej republiky priznáva právnickým osobám, na ktoré sa vzťahuje ust. § 93 ods.2 O.s.p. široké možnosti uplatnenia ochrany práv za účelom ktorej boli zriadené.

Právnické osoby zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa môžu napr. vykonávať prieskumy, vyhodnocovať presadzovanie práv spotrebiteľov, monitorovať všeobecné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, sledovať implementáciu v spotrebiteľskej politike a jej uplatňovanie v praxi, iniciovať rokovania a činnosti ovplyvňujúce legislatívne úpravy v záujme ochrany práv spotrebiteľov, vydávať prejudy a publikácie. Na základe plnomocenstva môžu tiež zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi, na základe súhlasu spotrebiteľa a dodávateľa a môžu sprostredkovať riešenie sporov medzi nimi pri vybavovaní reklamácií.

Legislatívnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je okrem vyššie uvedených foriem aj návrh na začatie konania, alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Pri využívaní tejto formy ochrany práv

spotrebiteľa je ale potrebné zdôrazniť, že prejavom skutočného a úprimného záujmu o ochranu práv konkrétneho spotrebiteľa zo strany tej ktorej právnickej osoby a logickým predpokladom efektívnosti ňou individuálne poskytovanej ochrany je, že sa dôsledne oboznámi so všetkými okolnosťami charakterizujúcimi situáciu spotrebiteľa a nebude paušálne vstupovať do všetkých je jej známy v prípade, kedy by mohla pôsobiť v procesnom postavení vedľajšieho účastníka a vstúpi len do tých konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chce v konaní podporovať a kto má byť v zmysle zákona objektom ochrany spotrebiteľa.

Je nesporné, že predmetom konania sú nároky žalobcu voči žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Nakoľko žalovaná podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX vyslovila súhlas so vstupom predmetného občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka do konania vystupujúceho na jej podporu, súd vstup predmetného občianskeho združenia s poukazom na ust. § 93 ods.3 O.s.p. pripustil.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že súd žalobcovi a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca bol v konaní neúspešný a úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli.

Súčasne súd zaviazal neúspešného žalobcu na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na podporu úspešnej žalovanej pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava, podanie vo veci samej vo výške 71,37 Eur za jeden úkon právnej pomoci, režijný paušál 2-krát vo výške 8,04 Eur podľa § 10, 13a a 16 vyhlášky 655/2004 Z.z. v celkovej výške 158,82 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti výroku o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie podľa § 202 ods.3 písm.a) O.s.p. odvolanie prípustné nie je.